

ser udløber den 1. juli 1999, vil stenfiskerne skulle søge tilladelse til hver enkelt opgave. Tilladelse vil i givet fald blive givet efter forslaget § 19 og 20. Det vil fortsat være en forudsætning, at stenene skal anvendes til små opgaver, som udføres med søsten af bevaringsværdige årsager.

Efter udlægningen af overgangsområderne pr. 1. januar 1997 kan miljø- og energiministeren – ligeledes i bekendtgørelser – udlægge et eller flere nye *indvindingsområder*, hvor der er foretaget en overordnet råstofkortlægning og en afvejning af råstofinteressen over for øvrige interesser, herunder foretaget en foreløbig vurdering af miljøinteresserne.

Ved at bruge hjemlen i den foreslåede § 22 har ministeren mulighed for at foretage en vis styring af, hvor råstofindvindingen skal finde sted. Ansøgeren har desuden en høj grad af sikkerhed for, at en indvindingstilladelse kan opnås. Ansøgeren skal dog, forud for at tilladelse kan meddeles, gennemføre eller afholde udgifterne til de fornødne nærmere miljømæssige undersøgelser.

Der vil ikke blive udlagt nye områder til stenfiskeri.

Det må forudses, at der vil opstå ønske om at få *tilladelse til indvinding i andre områder end de udlagte*. Med lovforslagets § 20, stk. 1, er der mulighed for, at meddele indvindingstilladelse uden for et udlagt område. I denne situation vil det på baggrund af ansøgningen skulle vurderes, om der kan meddeles tilladelse eller ej. Stilling hertil tages efter gennemførelse af de fornødne miljømæssige vurderinger, høring af ministerier, statslige institutioner, amtsråd, ral- og sandsugerbranchen, de grønne organisationer, repræsentanter for fiskeriinteresserne m.v. og afvejning af de involverede interesser. Tilladelser efter § 20, stk. 1, uden for de udlagte indvindingsområder kan i givet fald udstedes til en eller flere ansøgere.

Til § 23

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 22 a i den gældende råstoflov. Der er alene foretaget en enkelt sproglig præcisering og gennemført den ændring, at der i stk. 1 henvises til indvindingstilladelse efter § 20, stk. 1, i stedet for den nuværende henvisning til § 22, stk. 1.

Til § 24

Bestemmelserne i § 24, stk. 1, 2 og 5 svarer indholdsmæssigt til §§ 23, 24 og 25 i den gældende råstoflov. Disse bestemmelser er nu samlet i en paragraf, og der er samtidig foretaget de fornødne konsekvensrettelser, som følge af ændringerne af kapitlets paragraffer.

I stk. 3 er der givet mulighed for, at ministeren ved en bekendtgørelse kan fastsætte yderligere vilkår for allerede udstedte godkendelser af indvindingsmateriel, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding m.v. Ud over fastsættelse af regler om anvendelse af elektronisk kontroludstyr kan yderligere vilkår f.eks. være generelle regler om indvindingsudstyrets tekniske indretning.

Bestemmelsen i stk. 3 retter sig mod indvindingsmateriel, der på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden har en § 19-tilladelse/godkendelse eller lignende gyldig tilladelse efter tidligere lovgivning. Muligheden for at fastsætte yderligere vilkår for § 19-godkendelser vil kun blive brugt efter forhandlinger med indehavere af eksisterende § 19-godkendelser, og såfremt der foreligger vægtige grunde herfor. Da de yderligere vilkår fastsættes i en bekendtgørelse, vil der være tale om krav, der rettes generelt.

Det er endelig i stk. 4 præciseret, at opsigelse af § 19-godkendelser kan ske generelt via udstedelse af en bekendtgørelse.

Til § 25

Bestemmelsen svarer til § 26, stk. 1 i den gældende råstoflov og til § 3 i lov om kontinentalsoklen, hvor den gælder for anlæg, der anvendes til indvinding af olie- og naturgas.

Bestemmelsen fastslår, at dansk ret gælder for indvindingsanlæg opstillet på sokkelområdet. Bestemmelsen vil kun have virkning, såfremt der opstilles faste anlæg til indvinding af råstoffer omfattet af råstofloven.

Undtagelsen i § 26, stk. 2, i den gældende råstoflov, om at lov om saltvandsfiskeri og lov om jagt og vildtforvaltning ikke gælder for faste anlæg til indvinding af råstoffer på kontinentalsoklen, er ikke medtaget i lovforslaget. Dette skyldes, at reguleringerne i de to love også bør gælde for faste anlæg, hvorfra der indvindes råstoffer på kontinentalsoklen.

Faste anlæg, der opstilles på søterritoriet, vil automatisk være omfattet af dansk lovgivning og den gældende administrative inddeling.

Til § 26

Efter regler fastsat i medfør af den gældende råstoflov er miljø- og energiministeren klagemyndighed for Skov- og Naturstyrelsens afgørelser vedrørende råstofindvinding på havet. De nærmere bestemmelser om klageberettigede og klagefrister er indeholdt i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 217 af